

Kloge Kendo.

Efterhånden, som man har trænet hunde i mange år, må man erkende, at nogle af dem er dummere end andre – ligesom mennesker. De er ikke lige kloge alle sammen. Jeg har desværre fået en af de dumme!! Folk med kendskab til andre hunde fra samme kennel trøster mig med, at de bare skal have ting at vide ti gange så mange gange som andre hunde, så kan de det! Men charme, det har han og så kan han noget sjovt. Han kan lave sine egne regler.

Lad mig give et par eksempler:

Det er lykkedes Per og mig, med alle vores hunde, at lære dem at blive siddende i bilen med bagklappen åben, uden at springe ud, uden tilladelse. Denne regel er blevet indlært på træningspladser og gælder ubetinget på alle træningspladser. Halla og Kendo kan sidde pænt i timevis. Man kan sågar fjerne den ene hund uden at den anden følger med, endda selv om den ved, at der vanker en gang forsvarsarbejde.

Mens man pakker bilen derhjemme i indkørslen står bagsmækken tit åben. Her springer de glædeligt ud og ind på for godt befindende. Det her har vi ikke lært dem. De har åbenbart selv lavet en regel som hedder, hjemme må man godt springe ud, men andre steder må man ikke. Og dog, er deres regel mere specifik endnu. En dag var vi på besøg hos Kirstin og Leif og var gået en lang tur med alle fire hunde. Bilen holdt i deres indkørsel og vejret var varmt, så vi besluttede at lade bagsmækken stå åben "for de bliver sikkert i bilen!" – troede vi. Næ, nej! Reglen hedder åbenbart: Regel 1: ved huse i indkørsler må man gerne springe ud. Regel 2: på træningspladser er det forbudt!!

Endnu morsommere blev det en dag vi var kørt over til Henrik for at gå spor. Henrik bor på en nedlagt ejendom og vi parkerede på gårdspladsen. Sporene blev lagt og vi gik ind for at drikke kaffe, mens vi ventede til sporene fik den ønskede alder. Da sporene var gået var solen kommet frem og hundene pustede kraftigt fra arbejdet og varmen. Bagsmækken blev efterladt åben mens vi gik ind for at kvæle den sidste kaffe. Ud af vinduet kunne jeg holde øje med bilen. Kendo var yderst urolig. Halla lå bare ned, men han travede rundt i bilen, hen til kanten, strakte hals, vejrede og vadede rundt igen. Man kunne næsten se og høre hvordan det kværnede i hovedet på ham. Hvilken regel gælder her. Vi har jo trænet, men de er jo gået ind i huset! Da han var lige på nippet, efter lange og svære overvejelser, til at beslutte sig for husreglen og springe ud, råbte jeg "nej" fra døren og øjeblikkelig faldt der ro over ham. Nåå, må han have tænkt – altså regel nr. 2. Herefter lagde han sig ned ved siden af Halla og slappede fuldstændig af.

Et andet eksempel gælder sofaer og senge. Hos os vil vi ikke have hunde i møblerne, men må de gerne komme i sengene de få gange det sker. (Der er det kun os selv det går ud over – ikke gæsterne – og vi må bare sørge for at skifte sengetøjet det tiere. Der er ingen slinger i valsen, reglen er indlært hårdt og konsekvent! Men, sæt nu man er syg en dag, og beslutter sig for at lægge sig på sofaen med dyne over sig? Ja, så har sofaen øjeblikkelig fået status af seng og uden betænkning springer han op og lægger sig velbehageligt! Bjarne vores "lille" dreng har fået nye møbler på sit værelse. Før var hans seng altid uredt og til tider klagede han over at hans "lille bror Kendo", også kaldet "Fluff monsteret", havde næsten fået ejerfornemmelser. Nu, med den nye seng, der redes med et snuptag til en flot sofa, går han ikke i den – så længe den er redt!!

Så selv om jeg sommetider bander over at Kendo er lidt dum – så kan han godt regne den ud!!!!

Hilsen, Pat og Kendo.